

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.04.2020թ. թիվ 2011018657 և 03.04.2020թ. թիվ 2011023117 որոշումներն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<23>> 05 2020թ. 7-13- 5866

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Արտյոմ Վարդանյանի ՄԴ/21385-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Գյումրի քաղաքի Անտառ 5-րդ թաղամասի 7Բ շենքի 18-րդ բնակարանի բնակիչ Արտյոմ Վարդանյանը (էլ.հասցե՝ alr1t1@rambler.ru) դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.04.2020թ. թիվ 2011018657, 03.04.2020թ. թիվ 2011023117 և 24.02.2020թ. թիվ 2010876066 որոշումները՝ նշելով, որ առարկությունները կներկայացնի բանավոր:

<<COVID-19>> համավարակի կապակցությամբ դիմումատուի հետ բանավոր քննարկումը կատարվել է 091473970 հեռախոսահամարով՝ հեռախոսակապի միջոցով:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ 01.04.2020թ. թիվ 2011018657 և 03.04.2020թ. թիվ 2011023117 որոշումները բեկանելու հիմքեր չկան՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հադվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

Ճանապարհային ոստիկանության ճանապարհային երթևեկության կազմակերպման հսկողության բաժնի կադմից տրված տեղեկանքի համաձայն՝ Երևան քաղաքի Արամի նրբանցքից դեպի Սարյան փողոց ուղղությամբ՝ իրավախախտման վայրում 14.03.2020թ. դրությամբ առկա է 3.27՝ <<Կանգառն արգելվում է>> ճանապարհային նշանը, որը տեսանելի է երթևեկության մասնակիցներին և համապատասխանում է ՀՀ կառավարության 26.10.2006թ. թիվ 1699-Ն որոշման պահանջներին:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման համաձայն՝ 3.16, 3.20, 3.22, 3.24 և 3.26 - 3.30 նշանների ազդեցությունը տարածվում է՝ նշանի տեղադրման տեղից մինչև դրանից հետո գտնվող մոտակա խաչմերուկը, իսկ բնակավայրերում, խաչմերուկի բացակայության դեպքում, մինչև բնակավայրի վերջը: Նշանների ազդեցությունը չի ընդհատվում հետադարձի և բաժանարար գոտու խզման, ինչպես նաև ճանապարհներին մերձակա տարածքներից ելքի և դաշտային, անտառային և այլ երկրորդական ճանապարհների հատման (հարման) տեղերում, եթե դրանցից առաջ համապատասխան նշաններ տեղադրված չեն:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 36-րդ մասի համաձայն՝ ճանապարհային նշանների պահանջները չկատարելու համար սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ իրավախախտումն անխուսափելիորեն կատարվել է երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պատճառով:

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.04.2020թ. թիվ 2011018657 որոշումամբ իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութը և վերը նշված տեղեկանքը փաստում են, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 14.03.2020թ. ժամը 12:32-ին կանգառ է կատարել ՀՀ կառավարության 955-Ն որոշումամբ սահմանված՝ 3.27 <<Կանգառն արգելվում է>> ճանապարհային նշանի ազդման գոտում, որը չի կատարվել երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պատճառով:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 80-րդ կետի համաձայն՝ **տրանսպորտային միջոցը տեղակայել թույլատրվում է երթևեկելի մասի եզրին զուգահեռ մեկ շարքով՝** բացառությամբ այն տեղերի /երթևեկելի մասի տեղային լայնացում/, որտեղ գծանշմամբ թույլատրված են տրանսպորտային միջոցների դասավորման այլ ձևեր:

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 03.04.2020թ. թիվ 2011023117 որոշումամբ իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութի դանդաղեցված և դրվագային ուսումնասիրության արդյունքում պարզվել է, որ իրավախախտման վայրում դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 15.03.2020թ. ժամը 16:22:20 վայրկյանից ժամը 16:23:21 վայրկյանը՝ 61 վայրկյան տևողությամբ տեղակայված է երթևեկելի մասի երկրորդ շարքում:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 39-րդ մասի համաձայն՝ սույն հոդվածի 21-րդ և 25-րդ մասերով (միայն կանգառ կատարելու մասով) նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ կանգառը կատարվել է միայն ուղևորների նստելու կամ իջնելու նպատակով, **չի գերազանցել մեկ րոպե ժամանակահատվածը**, և դրա հետևանքով երթևեկության մյուս մասնակիցների

համար խոչընդոտ կամ վթարային իրադրություն առաջացնելու ակնհայտ վտանգ չի ստեղծվել, ուստի արարքն նվազ նշանակություն ունենալ չի կարող:

Ինչ վերաբերվում է 24.02.2020թ. թիվ 2010876066 որոշմանը, ապա այն սահմանված կարգով առաքվել է հասցեատիրոջը, սակայն փոստային ծառայության կողմից վերադարձվել է ճանապարհային ոստիկանություն և Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 283-րդ հոդվածի համաձայն՝ հրապարակվել Հայաստանի Հանրապետության հրապարակային ծանուցումների պաշտոնական ինտերնետային կայքում՝ (azdarar.am):

Վերը նշված նորմի համաձայն անձը համարվել է պատշաճ ծանուցված 23.03.2020թ-ին, հետևաբար 25.04.2020թ. դիմում ներկայացնելով, Ձեր կողմից բաց է թողնվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 288-րդ հոդվածով նախատեսված՝ վերը նշված որոշման դեմ գանգատ տալու 30-օրյա ժամկետը, ուստի դիմումն այդ մասով քննարկման ենթակա չէ:

Այսպիսով, դիմումատուի արարքներում առկա են Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 1-ին և 21-րդ մասերի հատկանիշները, հետևաբար նրան վարչական տույժի ենթարկելու մասին որոշումներն օրինական են և իրավաչափ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.04.2020թ. թիվ 2011018657 և 03.04.2020թ. թիվ 2011023117 որոշումները թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Արտյոմ Վարդանյանին:

Ե. Կարապետյան